

Eva och Pål möter Charlie 25 år

Från samtal 2018-07-26:

Jag har bara varit bofast på Kalven 2–2,5 år. Jag har vuxit upp i Värmland. Jag har ändå aldrig sett mig som sommargäst. Jag är 6:e generationen på ön och känner mig inte som sommargäst. Jag, lillebror, min kusin, pappa och faster, farmor och familjen Ekholms (sysslingar och deras storfamilj) har bott mer eller mindre tillsammans. Kalvsund har alltid varit lust, frihet och semester. Det var fantastiskt att få umgås så med pappa som vi inte såg så mycket resten av året. Jag, min bror och mina kusiner är också nästan jämngamla. Jag hade kompisar på Kalvsund. Det fanns alltid någon vuxen hemma. Jag har alltid haft en romantiserad bild av Kalven. Vi åkte inte utomlands för vi behövde inte det. När jag kom tillbaka till Värmland kunde det nog ändå kännas som att vi inte hade haft samma sommarlov som andra. Vi ville kanske åka utomlands någon enstaka gång också. Kalvsund var och är ett fantastiskt ställe att vara på fast det visst jag ju inte då, när jag var barn. Jag hade ju inget att jämföra med då. Det var först när jag blev tonåring som jag började lära känna folk på andra öar. Dom som är uppvuxna och har gått i skola här känner ju andra ö-bor och hittar på andra öar på ett sätt som jag inte gör.

Pål: Du har lyckats och har haft framgång. Hur tänker du kring det?

C: Jag har lagt ner mycket jobb och har nått mina mål som jag har kämpat för. Jag brukar säga att jag har givit mig själv möjligheten att syssla med det som jag vill och att nå det målet. Jag har gett mig förutsättningar, utrymme och tid för att nå mina mål. Jag ger mig tid och plats också. Man måste välja att vara i det man vill göra för att kunna göra det bra. Och sedan måste man våga bli bra. Mamma sa ”håll alla dörrar öppna”. Pappa och mamma har alltid varit mycket stöttande – i det som jag har valt. Jag vill jobba på min dröm inte för någon annans dröm. Det gäller att tillåta växandet.

P: Vad betyder Kalvsund idag? **C:** Jag var simlärare på Kalvsund i 7 år. Jag lärde känna många barn och deras familjer. Människorna fick förtroende för mig. Jag har haft en sådan uppgift att jag har blivit en viktig person på ön. Pappa har alltid bidragit med allt han har kunnat, för ön. Ibland kanske han har vänt ut och in på sig lite för mycket. Jag har nog koll på många. Jag vill bidra till ön. Jag ser mig själv bo här på heltid igen. Jag vill gärna bli gammal här ute. Magnus och Hannes är några av mina förebilder. De har det fint och det är en underbar miljö för barnen. Jag har pratat med min flickvän om att det kanske kan vara en möjlighet.

P: Håller kollektivismen på att äventyras? **C:** Det var svårt att få folk att ta över eller svårt att få människor att göra något för oss alla? Kanske svårare nu än tidigare? Men det har också nu kommit folk som

drar lite mer, som gillar att vi gör något tillsammans. Kanske inte lika många som tidigare? Saker görs inte av sig självt. Man måste komma ihåg att någon måste göra något. Det finns säkert folk som skulle ville hjälpa till men det finns nog andra som tror att det finns en elitistisk grupp som får lov att göra fester mm. Hur ska man få med folk? Det är något man måste jobba med och vara inbjudande i hela tiden. Frivilligkrafter, ideella krafter **utnyttjas**. Det är jätteviktigt att frivilliga inte blir överutnyttjade.

P: Vad kan du göra för att bidra till kollektivet här? **C:** Jag vill gärna engagera mig i KIF, men jag behöver nog flytta hit för att kunna göra det. Jag tänker ofta på hur jag kan hjälpa till? I år ska jag med och hämta dryck på Systemet – det är ett tungt arbete men jag är stark nu. Sedan finns det massor av små saker, detaljer som pappa har gjort men som man inte pratar så mycket om. Det är praktiskt görande. Hissa flaggan på hamnplanen eller kratta tång i badviken. Kalvens arbetsdagar är jättepositiva och trevliga. Då försöker vi ta hand om det som behöver tas om hand om. På den traditionella kräftskivan i såsen brukar jag stå i baren. Det har jag gjort i många år nu. Det är viktigt och det är vårt ansvar och skyldighet att bevara det gemensamma. Folk tar på sig uppgifter. Det kommer inifrån. Vi behöver visa hänsyn och omtanke om varandra. Här hälsar vi alltid på däcksmän, vi packar bilarna på bilfärjan så att alla får plats, vi försöker slänga i containrarna så det får plats för grannen att slänga sitt skräp osv.

Vad betyder havet? Havet är viktigt för mig inte minst viktigt poetiskt och det är metafor-rikt. Havet behövs. Det definierar ön. Havet fungerar som en gräns/sluss mellan arbetsliv och fritid. Vi och dom urskiljs genom havet. Ön isoleras av havet, men havet ger också möjligheter till förflyttning. En stor del av ön är vår gemensamma del. Vi äger ön tillsammans. Vi sköter om ön tillsammans. Haver ger dig begränsningar som är befriande. Du kan inte gå och köpa mjölk när som helst. Det begränsar. Man får klara sig utan. Bad och simning har varit oerhört värdefullt. Havet betyder, för mig, en härlig uppväxt. Pappa sa när jag var barn att han kände sig instängd efter några veckor i Värmlands skogar. Jag kan också känna mig instängd i skogen. Jag gillar öppna ytor och natur och att ha kontakten med världen runt omkring. Dom senaste somrarna har jag längtat hit, mest för att komma bort från saker på fastlandet. Jag har längtat hit även om jag inte har något särskilt att göra här. Å andra sidan finns det alltid något att göra här. Man är hemma så snart man kliver på ön.

Kommunen behöver förstå hur viktiga Kalvsunds krafter är, men kommunen får inte utnyttja och överanvända Kalvsunds krafter. Vi är ideella. Det behöver kommunen lära sig. Kommunen behöver också lära sig att se och prata med befolkningen. Västtrafik, man blir tokig när man tänker på dom. Varför går bussen en minut innan färjan lägger till? Vem tror västtrafik att dom är till för? Vem ska åka med bussen

egentligen? (helst ingen eller?) Nu grubblar jag på hur jag ska få råd att flytta hit. Hur flyttar jag hit utan att ruinera mig? Kan man köpa något; hyra något? De flyttar ju regelbundet in lite nya människor på Kalvsund. Hur kan vi som känner till ön integrera de nya som vill flytta hit i Kalvsundskulturen? Jag funderar mycket på vad man kan göra för att allt fler skall på del av gemenskapen. Det behöver vi vara noggranna med.

Charlie 2020 05 05 Epilog

När jag läser min text från några år tillbaka känner jag att jag har både närmat mig vissa delar och andra har jag lagt distans till.

Det är idag inte lika viktigt att uppnå mina mål som det var då, eller kanske rättare mina mål har ändrats och utvecklats, men jag är inte lika dogmatiskt som jag lite upplever mig själv när jag läser det jag sa då. Jag önskar inte sätta mig själv i samma fokus, utan viljan är större att lyfta andra, och ge av min tid för någon annans skull. En kan inte bara göra saker för sin egen skull.

Min syn på Kalvsund är nog i stort den samma. En sak jag glädjs över är att min förhoppning om att nya krafter ska komma och engagera sig för öns allmänna goda tycks, i alla fall i min uppfattning, uppfyllas.

Jag är inte ute så ofta som jag önskar men jag märker ändå hur det för varje gång händer något. Några nya flyttar ut, något har färdigställts, något har försvunnit, och ön präglas för mig ändå av en märkbar förändring som aktivt motar bort stagnering. Jag vill fortfarande flytta ut igen en dag, vi får se när, men då hoppas jag kunna bidra till; en fortsatt långsam men märkbar förändring till det allmänna bästa.

